

Európai Polgár díj

Szerző Administrator
2018. szeptember 19.
Utolsó frissítés 2018. szeptember 20.

Szvorák Katalin Európai Polgár díjat kap. Az Európai Parlament által 2008-ban alapított Európai Polgár díjat olyan kivételes teljesítményt nyújtó személyeknek, illetve szervezeteknek ítéli oda, akik hozzájárultak a közös megértés, a polgárok és a tagállamok közötti szorosabb integráció előmozdításához,

vagy az unió értékeinek képviseletére hivatott programokat alakítottak ki. A brüsszeli központi ünnepséget megelőzően nemzeti díjátadó ünnepség keretében veszik át a díjat szeptember 21-én a Magyar Tudományos Akadémia Díszteremében. A díjat Járóka Livia, az Európai Parlament alelnöke, Gál Kinga, Hölvényi György és Szájer József európai parlamenti képviselők adják át a díjazottak, a NAGYCSALÁDOSOK ORSZÁGOS EGYESÜLETE, SZVORÁK KATALIN Kossuth-díjas énekművész, és VARGA ERIKA, a Romani Design alapítója és művészeti vezetője, divattervező számára. Az ünnepségen Szvorák Katalin Közép-Európai dalvándorlás címmel ad műsort. A díjat a felterjesztő, Szájer József nyújtja át. Szvorák Katalin előre megírt köszönet nyilvánítását itt olvashatja:

Tisztelt vendégek, kedves barátaim!

Mindig nehezen éltem meg az ünnepi pillanatokat. Most is zavarban vagyok, nem könnyű megszólalnom, ezért is írtam le kusza gondolataimat. Lelki éghajlatomtól távol áll az ünneplés, ha én vagyok benne a főszereplő. A dalolás más, mert ott közvetítő szerep jut számomra és a színpad is védelmez. Ezt háromévesen még nem így láttam, nem véletlenül szedtek le pityeregve a pinci kultúrház avatójának színpadáról. A sok rám szegezett pillantás megzavart, mint, ahogy most is. El szerettem volna bújni a világ szeme elől, úgy éreztem, az éneklés annyira személyes és bensőséges dolog, hogy ez csak rám tartozik. A mai napig inkább rejtőzködő lélek vagyok, mégis a Teremtő megáldott az éneklés ajándékával, hogy rátaláljak a számomra járható útra. Tudjuk, hogy mindig a saját hangunk a leghitelesebb interpretátorunk, amivel nem hazudhatunk, hiszen csak őszintén szólhat a dal, mely évszázadokon keresztül ontotta dedányaink, nagyanyáink bölcsességét. Nekem mindig a dal üzenete volt a fontos, s nem a saját személyem.

Tisztelt jelenlévők, drága barátaim!

Köszönöm, hogy most együtt örülhetünk. Nehéz lenne hiánytalanul felsorolni mindazokat, akik lényemet elfogadták, erősítették hitemet, önbizalmamat, így dalolva elindulhattam egy göröngyös ösvényen, hogy bejárhassam szinte az egész világot. A családom segítő és megtartó erejét, szeretetét most nem részletezném, viszont nevesítenék néhány kedves embert. Egykoron tizenévesként a fülekpüspöki Palóc Táncgyűttesben táncolva Taki, azaz Takács András, Bandi bá' bizalma küldött fel a színpadra népdalt énekelni. Itt éreztem rá igazán a népzene varázserejére. Az anyaországba átkerülve Kiss Ferenc volt az, aki kiválasztott engem, a budapesti vízfejben helyét kereső palóc lányt, hegedűt nyomott a kezembe és velük dalolhattam az első Táncháztalálkozón, 1981-ben, a szlovák dallamra énekelt "Ne menj a munkába, ne dolgozz hiába" kezdetű nótát. Ő lett, aki elvezetett a Dalvándorlástól a Dalüzenetig. A másik "zenei atyám" Hollós Máté, aki a Hungaroton igazgatójaként nagy szeretettel és elfogadással gondozta a többnyelvű "közép-európás" lemezsorozatot tudva, hogy ez nem lesz sikertörténet. Végezetül kiemelten köszönöm Szájer Józsefnek a felém áramló figyelmét, melyet évtizedek óta érzek. Önzetlen segítsége nélkül nem született volna meg négy egyházi énekeket tartalmazó lemezem. Neki köszönhető, hogy "reprezentációs" költségeit kultúra támogatásra is költötte, s így dicsérhettem a teremtést és megszentelhettem a napot. Gondoskodása még az Óperencián túlról, az Ober Ensen túlról is számomra a kiegyezést követő békehangot, a biztos jövőképet jelenti, amikor is a nagyszülők - Zweig szerint - már az unokák stafírungrára gyűjtöttek.

A mostani díj elgondolkodtat az európaiságomról, hovatartozásomról. Hogyan juthattam el, én a juhász és paraszt ivadék a 300 lelkes palóc Pincről, Füleken át Brüsszelig, az "Értől az Óceánig". Életem során olykor voltam rossz időben rossz helyen, viszont most érzem, hogy itt jó helyen vagyok, csak éppen az európai meteorológia nem kedvező. Szebb időjárásban az európai kultúra virágzott, most a "szépséges Európé" hervad és elrablása zajlik. A nemzeti identitásom megerősítette a kisebbségi sors, amely az idők folyamán többletté bővült, hiszen csodás érzés, amikor a Közép-Európa-i népek közös dallamait énekelve megszületik az az összhang, harmónia, ami a szavak szintjén nem mindig érhető tetten. Úgy érzem, a mi erőnk a közép-európaiságban rejlik, hiszen "Dunának Oltnak egy a hangja". Ezt próbáltam nemcsak a több nyelvű dalaimmal, de a különböző felekezetek énekeivel is üzeni. A megbékélés szerintem, nem lehet illúzió kergetés.

Jobb széljárást és szebb időket remélve, köszönöm Mindnyájuk figyelmét!